

som Norsk Forskningsråd har udsendt i februar 2001.

Selv om der ikke, siden kontantstøtten blev indført i 1998, er sket et påviseligt fald i andelen af erhvervsarbejdende småbørnsmødre, indeholder evalueringen alligevel flere eksempler på, at erhvervsaktiviteten for mødre til børn på 1-3 år er blevet mindre.

Følgende udvikling har kunnet konstateres fra 1998-1999:

- Småbørnsmødrenes erhvervsarbejde er reduceret med 3700 årsværk (Evaluering af kontantstøtteordningen, s. 29).
- Småbørnsmødrenes deltidsfrekvens er steget fra 31% til 36% (s. 24).
- Småbørnsmødrenes gennemsnitlige arbejdstid er faldet fra 23,9 til 22,4 timer om ugen (s.24).
- Det er primært kvinder, der bruger ordningen. 6% af småbørnsmødrene har med grundelse i kontantstøtten valgt at gå hjemme og passe børn på fuld tid. Stort set ingen fædre har gjort det samme. 11% af småbørnsmødrene og 4% af småbørnsfædrene har valgt en deltidsordning (s. 28).
- Det er især lærere, der har valgt helt at forlade arbejdsmarkedet for at passe børn, mens det især er social- og sundhedsansatte, der har valgt at bruge kontantstøtten til at passe børn på deltid (s. 28).

De skitserede ændringer peger alle i samme retning: norske småbørnsmødre har i de senere år fået mindre tilknytning til arbejdsmarkedet. Denne tendens er særligt bemærkelsesværdig i betragtning af, at norske mødres arbejdsmarkedstilknytning indtil sidst i 90'erne har været stigende (s.16) – en tendens, der er fortsat for mødre med børn over 3 år (s.26).

Det konkluderes da også i evalueringen, at »Sett i et større perspektiv bidrager (.) reformens tendens til å sementere status quo, der kjønnsulik praksis i arbeidsliv og familie bliver reproducert« (s. 62).

Forskerne bag evalueringen forventer altså, at kontantstøtteordningen på længere sigt vil modvirke ligestillingen mellem kvinder og mænd. Denne forventning begrundes de med den skæve kønsfordeling blandt brugerne af ordningen

(s. 43-45). Samtidig har kontantstøtten de samme svagheder som de danske orlovsordninger: at den orlovstagende ikke optjener pension under orloven og dermed opnår en lavere livsindkomst end de, der ikke tager orlov.

I øvrigt vil jeg gerne gøre opmærksom på den skæve etniske fordeling blandt brugerne af kontantstøtteordningen. Mens 60% af de etnisk norske familier bruger ordningen, er det 85%-95% blandt etniske minoriteter. Ordningen kan dermed være med til at bremse integrationen af indvandrerkvinder på det norske arbejdsmarked.

Spm. nr. S 2383

Til IT- og forskningsministeren (9/4 01) af:

Jørgen Winther (V):

»Vil ministeren oplyse, hvad de offentlige udgifter til sundhedsforskningen udgør, herunder særligt udgifterne til kræftforskning, samt oplyse, hvilke øvrige oplysninger om udgifter til sundhedsforskning ministeren ligger inde med?«

Svar (23/4 01)

IT- og forskningsministeren (Birte Weiss):

Offentlige udgifter til sundhedsforskningen

De offentlige udgifter til sundhedsforskning fremgår af den offentlige forskningsstatistik, som er en opgørelse af faktiske forskningsaktiviteter og de udgifter, der har været forbundet med de afholdte aktiviteter (et »forsknings- og udviklingsregnskab«) i de forløbne år.

De samlede offentlige udgifter til sundhedsvidenskabelig forskning og udviklingsarbejde fremgår af tabel 1, der viser, at udgifterne steg fra 1.891 mio.kr. i 1997 til 2.146 mio.kr. i 1999. Hvis man korrigerer tallet for den almindelige prisudvikling, svarer det til en stigning på 5,1% pr. år.